

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 134 (932)

Piektdien, 1956. g. 16. novembrī

7. gads

Katrā kolchozā labu sēklu

Viens no svarīgākajiem priekšnosacījumiem augstu ražu ieguvei nākamajā gadā ir pilnos apmēros nodrošināt visu lauksaimniecības kultūru augstvērtīgas sēklas atbēršanu sēklas fondā. Ar labu un pilnvērtīgu sēklu apsētie lauki parasti dod labu ražu.

Vairums mūsu rajona kolchozu ik gadus pieliek daudz pūļu, lai nodrošinātu pietiekamā daudzumā augstvērtīgu sēklu. Pareizi to ir sapratīši Vorosiļova vārdā nosauktais kolchozs, kur graudaugu sēkla jau atbērta par 138 procentiem. Sekmīgi ar šo darbu tikt galā kolchozam palīdzēja kalte, taču svarīgākais ir un paliek darba organizācija, komplekso brigāžu un lauksaimniecības speciālistu ieinteresētība nākošgad izaudzēt patiešām labas visu kultūru ražas.

Labi sēklas atbēršanas darbs organizēts lauksaimniecības artelī „Draudzīgais maijs”. Šeit sēkla atbērta jau vairāk kā par 95 procentiem. Sēklu atbēršanu tuvākajās dienās pabeigs kolchozi „Sarkanais karogs”, „Molodaja gvardija”, „Čiņa” un citi.

Diemžēl rajonā ir vēl arī kolchozi, kuros pat nav vēl sākti graudaugu sēklas atbēršana. Piemēram, līdz 10. novembrim graudaugu kultūru sēklas vēl nebija sākuši sagatavot Čapajeva un Kaļiņina vārdā nosauktie kolchozi. Vienu no pēdējām vietām rajonā sēklas atbēršanā ieņem lauksaimniecības artelis „Padomju Latvija”.

Ne vienu dienu nevaram samierināties ar tādu stāvokli. Ikvienā kolchozā tagad no lauku darbiem ir atbrīvojušies daudz kolchoznieki, ir taču visas iespējas organizēt pat speciālas kūlēju brigādes. Pareizi organizējot šās brigādes darbu, var labību, līnus, ilggadīgo zālāju sēkliniekus nokult ātri un nodrošināt sēklas atbēršanu. Nepareizi rīkojas kolchoza „1. Maijs” vadība. Lūk, klēts, kurā var veikt sēklas atbēršanu, stāv cieti, jo klētnieks ir aizņemts citā darbā pie kūšanas un graudu svēršanas. Vajadzētu gan kolchoza speciālistam vai kādam kompleksās brigādes brigadierim ņemt vienu vai otru darba iecirkni savās rokās, lai sēklas atbēršana neciestu.

Atbērtais sēklas materials prasa rūpīgu uzglabāšanu. Sevišķi tas sakāms par kartupeļiem. Pareizi rīkojas šoreiz „1. Maija” kolchoznieki, kur kartupeļu sēklas uzglabāšana uzticēta atbildīgām personām, kas sistematiski seko, lai sēklu labi un pareizi saglabātu.

Rūpīgi pārbaudīt jau esošos sēklas krājumus, nepieļaut to sabojāšanos ir tiešais lauksaimniecības speciālistu uzdevums. Viņu pienākums praktiski, palīdzēt, organizēt sēklas kūšanu, atbēršanu, pareizas sagatavošanas un uzglabāšanas darbus.

Mums ir visas iespējas nākošā gadā sagatavot pietiekošā daudzumā augstvērtīgas sēklas. Ir taču zināms, ka ar 1957. gadu pārtrauks sēklas materiāla iesūtīšanu no citām republikām, ka saimnieciski neizdevīgu. Tāpēc jādara viss, lai katrs kolchozs pats sevi nodrošinātu ar labu šķirnes sēklas materiālu.

Partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju un ciemu padomju viens no svarīgākajiem uzdevumiem — diendienā kontrolēt kūšanas, sēklas atbēršanas un tās glabāšanas norisi. Jāpalīdz kolchozu vadībai praktiski organizēt šos darbus.

Atbērt pietiekošā daudzumā augstvērtīgu sēklu ir mūsu neatliekams uzdevums.

Par nākamā gada ražu

DOMĀ JAU TAGAD

Sekmīgi rit kūšana kolchozā „Nākotne”. Katru dienu kolchoza klētniekam Antonam Vucenam jāpieņem glabāšanā izkultā labība. Nepārtraukti tiek papildināti sēklas krājumi nākošā gada sējai. Vasarāja kultūras jau te atbērtas par 63 procentiem, bet mieži un vīķauzu mists atbērti pat vairāk kā paredzēts. Sēklas materials tiek rūpīgi izraudzīts no tiem kultūru laukiem, kuri plauti savlaicīgi, labi nogatavojušies. Graudi tiek rūpīgi šķiroti un novietoti labos apcirkņos.

Sēklai atbērtie kartupeļi iezīmoti sala izturīgās stīrpās un nodoti uzraudzībā un glabāšanā atbildīgām personām.

Nodrošinoties ar labu šķirņu augstvērtīgu sēklas materiālu un pilnībā to saglabājot, kolchoza brigādes arī nākošgad nodrošinās augstas ražas kolchoza tīrumos. To saprot nākotnieši un par to rūpējas jau šodien.

P. Jauja

Linsēklas virs plāna

Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza līn kopji sekmīgi izpildījuši valsts kontraktācijas plānu linsēklu piegādē. Virs plāna jau nodots 700 kg linsēklu.

A. Kornijenko

Ar laukkopju un lopkopju kopīgiem spēkiem

Kolchoza „Brīvais zemnieks” 1. brigādē, ko vada b. S. Jeduša, aiztilta pie liellopu fermas kūšā ražens darbs.

Kaut gan labības kūšana mazliet novēlosies un kūlmašīnas dziesma pār sniegotiem laukiem liekas neparastāka kā citreiz, tomēr tā liecina, ka laudis strādā sparīgi.

Uz lauka kolchoznieki Jānis Milts un Antons Vasaraudzis krauj vasarāju uz platajam traktorā ragavām.

— Varbūt pietiks, — ieminas krāvēji, bet traktorists Pēteris Grugulis, aplūkojis vezumu, nosmīn:

— Ja kraujiet, tad kraujiet, ko te ar tādu klēpīti brauks... Un puiši uzkrauj arī, lai ragavas brīkšķ.

Līgodamies kā kalns vezums aizšļūc līdz kūlmašīnai. Var redzēt, ka traktorists b. Grugulis prot apieties ar savu mašīnu, jo tā velk nevainojami kā labi kopts zirgs, kuram kopējs nežēlo auzu un gādīgu roku darba.

Pie kūlmašīnas, noputējušas kā mori, bet smejošas un darbā aizsarkušas raujas visas tuvējās liellopu fermas lopkopes. Karstu darbu brīdī viņu palīdzība ir īstā laikā. Viņām šeit

būs brūnajām rupjā barība, tāpēc tā šķūnī jāsabāž pa savai gaumei, lai labi uzglabātos un vēlāk nebūtu ne bēdas.

Te šķūnī uz rindas redzam cītīgi strādājošas fermas pārzini Jūliju Lāci, kontrolasistenti Jūliju Māsāni un vairākas slaucējas. Viņu vidū kā vienmēr neiztrūkstoša ir viena no labākajām kolchoza slaucējām Anna Kāršeniece. Var redzēt, ka čaklajai slaucējai, kā saka, no rokas iet jebkurš darbs.

Tā plecu pie pleca laukkopji un lopkopji steidz nobeigt pēdējos rudens darbus.

A. Staris

Televīzijas pārraides skatās arī Līvānieši

Patīkami tie atpūtas vakari, ko mēs, rajona izpildu komitejas darbinieki, pavadām vienā no lielākajām rajona izpildu komitejas istabām, skatoties televīzijas pārraides no Rīgas.

Vēl tikai pagājušajā nedēļā te uzstādīja televizoru „Temp-2”, bet tas iekarojis visu mūsu nedalītu piekrišanu. Jaunais televizors darbojas labi, labi var redzēt attēlus un dzirdēt skaņu.

Šādu pat televizoru iegādājies arī rajona rūpniecības kombināts. To tuvākajās dienās uzstādīs, tad arī rūpnieciskā darba laudis varēs brīvajos vakaros skatīties kino un koncerta pārraides.

K. Neļegālis

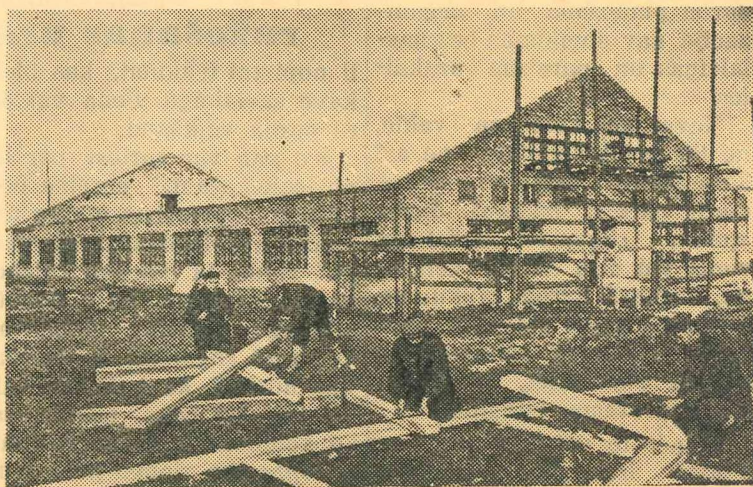
Mūsu republikā

Preiļu rajona Raiņa vārdā nosauktā lauksaimniecības artelā kolchoznieki šogad paplašinājuši augļu dārzu par 10 hektariem — tagad tas aizņem 45 hektarus.

Attēlā: (pa kreisi) kolchoza priekšsēdētājs Staņislavs Kamjāns (pa kreisi) un dārzkopis Antons Pinkāns apskata pavasarim sagatavotos dēstus.

S. Daņilova foto

Elejas rajona padomju saimniecībā „Bērstele” plaši izvērstā celtniecība. Tuvojas nobeigumam vairāku dzīvojamo māju, veikala, ēdnīcas, maizes ceptuves, govju kūts un tipveida putnu kūts būve.

Attēlā: putnu fermas būves kopskats.

L. Pantusa foto

Partijas dzīve

Darbs ar cilvēkiem

GALVENAIS

Mašīnu-traktoru stacijā ir viena no vislielākajām rajona partijas pirmorganizācijām. Tajā ir 19 komunisti un atbilstošais sekretars — tāpat partijas organizācijai vairāk kā jebkad ir visas iespējas būt vadošam un virzošam spēkam mehanizatoru cīņā par PSKP XX kongresa lēmumu realizēšanu. Taču to nevar teikt par MTS partijas pirmorganizāciju.

Trūkumu pamatā vispirms ir vājais partijas organizatoriskais un politiskais darbs. To varēja secināt šīs dienas notikušajā partijas organizācijas pārskata sapulcē.

MTS partijas pirmorganizācijas sekretara b. Solovjova atskaite vairāk līdzinājās kolchoza priekšsēdētāja vai MTS direktora ziņojumam nevis partijas organizācijas, biroja un personīgi sekretara atskaitē.

Atskaites periodā šeit ir notikušas tikai 5 partijas sapulces, no kurām tikai 2 (!) atklātas un 5 biroja sēdes, bet oktobrī pat nevienas! Jautājumi tām pašām sapulcēm bija gatavoti tikpat pavisam kā atskaites ziņojums. Pilnīgi atstāts novārtā masu politiskais darbs. Vairāku mēnešu laikā ne traktoru brigādēs, ne darbnīcā nebija nolasīts neviens referāts, neviena lekcija, neviena pārruna, ne informācija.

Par agitatoriem ne sekretars savā atskaitē, ne komunisti debatēs pat neminēja. Skaidrs, ka mašīnu-traktoru stacijā to nav.

Vajš partijas darbs ir bezpartejisko vidū. To pierāda tas, ka visā pārskata laikā partijas rindās ir uzņemti tikai viens biedrs. Slikti vadīts arodorganizācijas darbs, tāpēc arī strādnieku komiteja nevarēja radīt audzinošu ietekmi mehanizatoru vidū. Gadās darba disciplīnas pārkāpumi, iedzeršana.

Mašīnu-traktoru stacijā ir 63 cilvēku liela komjaunatnes organizācija, bet partijas organizācija, tāpat kā iepriekš, to vadījusi pavisam vāji. Lūk, uz laiku, kā teica sekretars, lielākā daļa komjauniešu pieņemti pie kolchozu pirmorganizācijām un vēl piebilda, ka viņi tur ie-

saistīti politmācībās. Taču b. Solovjovam nav skaidrības arī par viņiem.

Ir zināms, ka partijas uzdevums ir komunistu audzināšanas svarīgākā forma. Tas palīdz paplašināt katru komunistu redzes loku, celt atbildības sajūtu, nesamierinātības ar trūkumiem.

Dažiem komunistiem, teica b. Solovjovs savā pārskatā, ir doti pastāvīgi uzdevumi. Lūk, b. Beļajevs atbild par remontdarbības masu politisko darbu, b. Ivanovs — par komjaunatnes organizāciju, b. Kovaļenko — par uzskatāmo agitāciju un sienas avīzi. Taču šie uzdevumi bija doti mēneši trīs atpakaļ, daži no komunistiem sen aizmiruši par tiem, bet b. Solovjovs pārliecināts, ka uzdevumi doti, bet vai viņi pildās? Šādas domas b. Solovjovs dzen projām. Taču partijas darbs veidojas ne tikai no pastāvīgiem uzdevumiem, bet arī no veselās virknes vienreizēju uzdevumu, bet to partijas pirmorganizācija nepraktizē.

Socialistiskās sacensības līgumi gan noslēgti starp traktoru brigādēm, bet partijas organizācija nekā nav darījusi, lai tos kaut reizi pārbaudītu. Noslēgtā līguma pārbaudes nebija arī ar Preiļu MTS. Partijas pirmorganizācija neko nav darījusi pirmrindnieku darba metožu popularizēšanai.

Pilnīgi skaidrs, ka katras partijas pirmorganizācijas darbs atkarīgs no sekretara. Sekretars taču ir organizators, bet būt organizatoram — nozīmē sadalīt pareizi to lielo ikdienas darbu, kurš jāveic partijas pirmorganizācijai, tā virzīt šo darbu, lai visi strādātu ar interesi un lai nekur neklībotu neviens darba iecirknis. Ja partijas organizācijas sekretars to saprastu, nebūtu viņam jādzird kritiskās piezīmes no komunistu pusēs. Lūk: „Lūdzu, pārkārtojiet savu darba stilu!” saka komunist b. Beļajevs, vai atkal: „Sekretaram savs darbs jāšak nevis no kabineta, bet gan no darbnīcas,” teica komunist b. Tondors. Cik rūgta un patiesa šī piezīme, taču, ja sekretars to

nesaprot, ka pirmorganizācijas darbs galvenais ir dzīvs darbs ar cilvēkiem, ja viņš ir pārāk piesējis pie kabineta, rakstāmgalda, pie papīriem — darbs cietis.

— Daudzi mehanizatori nepazīst mūsu sekretaru, — teica komunist b. Oleinieks. Arī šī kritika sekretaram ir jāņem vērā. Lūk, kolektīvā vienmēr jūt, kad sekretars interesējas par cilvēkiem, dzīvo ar viņu rūpēm, un slikti tad, ja viņš ir vienaldzīgs. Pie sausa, auksta sekretara ļaudis nekad neies ar atklātu sirdi, ar saviem priekšlikumiem, šaubām.

Kas jādara lai darbu uzlabotu?

Darbs ar cilvēkiem — galvenais. Vispirms jāpanāk, lai katrs biroja loceklis ņemtu aktīvu dalību organizācijas vadīšanā. Kā to panākt sekretaram? Liela nozīme ir regulārai biroja locekļu sēžu izvešanai, lai katram biroja loceklim būtu iespēja saņemt padomu kurā katrā jautājumā, lai katrs locekļa pieredze būtu izmantota organizācijas vadīšanā. Sēžu starplaiķā sekretaram jāsatiekas ar biroja locekļiem, prasot no viņiem padomu, turot viņus vienmēr visu jautājumu lietas kursā. Jo vairāk vienkāršības šajā lietā, jo labāk. Katram komunistam jādo viņa spējam attiecīgs uzdevums, to izpildi regulāri jākontrolē. Vairāk atklātu sapulču, jānoorganizē agitkolektīvs, lektorijš utt. Būt uzmanīgiem pret cilvēkiem, rūpēties par viņiem, stiprināt sakarus ar masām.

PSKP Statuti nevar paredzēt visus tos jautājumus, kurus izvirza pati dzīve, tie rodas ikdienas un sekretaram visos jābūt lietas kursā. Nav tāda jautājuma ražošanas vai sabiedriskā dzīvē, par kuriem partijas pirmorganizācijas sekretars varētu teikt: „Tas uz mani neattiecas!”

Partijas organizācijai jāmaina savs līdzšinējais darba stils, enerģiski jācīnās pret visiem trūkumiem, visi partijas darba veidi un metodes jāpakļauj cīņai par PSKP XX kongresa izvirzīto lēmumu izpildi.

I. Avika

Kulturas dzīve

Rajona kulturas nams atdzīvojas

Vēl pavisam nesen rajona kulturas namā ar pašdarbību gāja kā pa celmiem. Tā mēdza teikt arī paši darbinieki. Patreiz no bijušajam neveiksmēm nav ne miņas. Gandrīz katru vakaru pašdarbnieki pulcējas vai nu brīvās telpās kulturas nama pirmajā stāvā, vai aktieru telpās augšā, vai arī vienlaikus abās vietās, skatoties pēc tā, kādiem pulciņiem paredzētas nodarbības.

Savs iespaids šai rosmei ir garie rudens vakari, tas nenoliedzami, bet ka arī kulturas nama darbinieku kolektīvs saņemies, par to nav šaubu. Lūk, kulturas nama mākslinieciskās daļas vadītāja Laura Balode norūpējusies runāt ar kādu pa telefonu:

— Hallo, biedri, vai neesiet aizmirsis, ka šovakar mums dramatiskā kolektīva mēģinājums lugai „Viņa klūda”...? Nu, pamēģiniet gan atnākt laikā... Jāgatavojas nopietni, jo ar šo lugu izbrauksim uz kolchoziem...

Lūk, jaunā dirigente II vidusskolas skolotāja Gaļina Silaudža uz akordeona atskaņo kādu melodiju, pati vērogi ieklausoties katrā tonī. Šī melodija acīmredzot jāiemācās sīviešu korim, jāiemācās tā, lai dziesma skanētu droši, brīvi un atrastu dzīvu atbalsi klausītājos.

Gaļina vēl pavisam nesen ir beigusi muzikas vidusskolu, bet kori ar 23 dalībniecēm viņa vada sekmīgi. Par to liecināja tā uzstāšanās Oktobra svētku koncertā.

Viscītīgāk mēģinājumus apmeklēja dziedātājas b. Zvagule no spirta rūpnīcas, b. Liniņa no slimnīcas, b. Urbāne no grāmatnīcas, vakarskolas audzēkne Karkovska un arī vairākas citas. Var redzēt, ka šie ļaudis ciena kultūru atpūtu, sabiedriskos pasākumus un galvenais kolektīvu.

— Patreiz mums organizējas arī jauktais koris, — stāsta dirigente, — visatsaucīgākais šinī ziņā izrādījās b. Vilcāns no kūdras fabrikas un viņam atpalikt droši vien nevēlēties arī pārējie jaunieši, — Gaļina Silaudža pasmaida, — lai tikai viņi uzzina, cik pie mums draudzīgs kolektīvs.

Droši vien tas tā arī būs, jo pilsētas uzņēmumos un iestādēs ne mazums krietnu ļaužu, kas pienācīgi spēj novērtēt šādus pasākumus.

Ne mazākus panākumus gūst arī b. Šako vadītais deju pulciņš, kurš jau paspējis iestudēt un joprojām mācās jaunas gan Padomju tautu, gan demokrātisko republiku tautu dejas.

Kolektīvā iesaistījies arī Grigorijs Kudrjašovs un kļuvis pilnvērtīgs tā loceklis. Pārvērtusies tā izturēšanās sabiedrībā, acīmredzot jauneklis sāka attaisnot savu administratīvās komisijas sēdē doto vārdu — laboties.

Un beidzot jāsaka, ka visu kolektīvu darbs saistās ar muzikas pulciņu. Tā vadītāju Jāzepu Čercini redzam te pie viena kolektīva, te pie otra, te viņam plecos akordeons, te rokā klarnete, vai trompete. Viņš gandrīz pilnīgi brīvi rīkojas ar 5 dažāda veida muzikas instrumentiem. Tāpēc ne par velti koncertu klausītāji ir vienmēr sajūsmīnāti par kulturas nama estrādes orķestra izpildījumiem.

Ar neatlaidīgu pacietību Jāzeps Čercins mācās pats un māca biedrus. Ar dažādiem papēdieniem muzikas pulciņa dalībnieki iegūst notis arvien jauniem muzikas izpildījumiem. Viņi tās raksta no skaņu plātnēm un pat pēc biežāk dzirdētām radiopārraidēm. Nav par grūtu nekas, lai tikai mūsu pilsētas un rajona darbaļaudīm sniegtu interesantākus un saistošākus koncertus, lai sagādātu vērtīgāku atpūtu.

Pilsētas darbaļaudīm tikai aktivāk jāatbalsta rajona kulturas nama darbs un labākais atbalsts var būt pašu aktīva piedalīšanās pašdarbībā, tad biežāk uz kulturas nama skatuves varēs redzēt labi sagatavotus, interesantus un vērtīgus koncertus vai lugas. Šinī ziņā uzņēmumu, rūpnīcu un iestāžu darbaļaudīm jāvadās pēc krievu tautas parunām: „Mili vizināties, tad proti arī ragutināties vilkt!” Tātad, ja patīk noskatīties labus priekšnesumus — piedalies pašdarbībā arī pats.

E. Salna

Pareiza kolchoza ražošanas darba plānošana un organizācija nav domājama bez savlaicīgas un pareizas uzskaites.

Nevar ne kolchoza valde, ne tās priekšsēdētājs, ne arī kompleksās brigades brigadieris pareizi izvietot darba spēku, organizēt savlaicīgu vienu vai otra darba veikšanu, saskatīt darbā trūkumus, nezinot patieso stāvokli uzticētā kolchoza saimniecības nozarē. Tā, šķiet, ir visiem labi saprotama īstenība.

Tomēr to vēl līdz šim nav pilnīgi izpratuši kolchozu „Zelta vārpa” (priekšsēdētājs b. Černodubs) un Vorošilova vārdā nosauktā (priekšsēdētājs b. Agafonovs) valdes un brigadieris.

Lopkopības stāvokļa un novāktās ražas uzskaites pārbaudes rezultāti liecina, ka šajos kolchozos kompleksajās brigādēs un reķinvedībā ir lo-

STINGRU KĀRTĪBU

ražošanas uzskaitē kolchozos

ti nopietni trūkumi, kas bieži kavē savlaicīgu vienu vai otra darba veikšanu.

Ko gan var spriest par lopu iezīmošanu, pareizu ēdināšanu, lopbarības normu noteikšanu kolchoza „Zelta vārpa” valde, ja līdz šim kolchozā nav uzņemta un nodota atbildīgu personu glabāšanā kolchozā sagādātā lopbarība. Tas nozīmē, ka kolchoza valdei vēl nav īstas skaidrības, kā kolchoza lopu nodrošināti ar lopbarību ziemas periodam. Minētajos kolchozos nopietni trūkumi ir arī lopkopībā iegūto produktu uzskaitē. Pirmos piena izslaukumu uzskaites dokumentus sastāda ar lielu nokavēšanos, grāmatvedībā iesniedz tikai pēc pāris nedēļām. Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā oktobra mēnesī iegūtais piens un tā

izlietošana vēl līdz šim nav atspoguļota. Kaušanai izbrāķētos lopus nesver. Rezultātā kolchoza valdei nav iespējams savlaicīgi, pamatojoties uz uzskaites dokumentiem, kontrolēt lopkopības darbinieku darbu, produktu ieguves plāna izpildi un cīnīties par pareizu sabiedrisko produktu izlietošanu.

Tas pats sakāms par iegūtās graudu ražas uzskaiti. Bieži labības uzskaites pamatdokumentus nestāda nemaz vai sastāda kantorī, bet tie jāsatāda tieši kulšanas un graudu produkcijas nodošanas vietās. Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā vēl septembrī izkultā labība nav uzskaitīta grāmatvedībā. Tāds stāvoklis uzskaitē nedrīkst turpināties.

Daudzi komplekso brigāžu

brigadieris aizbildinās ar laika trūkumu uzskaites dokumentu noformēšanā. Bet tāpēc gandrīz katrā brigādē ir brigadiera palīgs uzskaites darbā.

Tagad vairums kolchozos strādā reķinvedības darbinieki ar zināšanām un pieredzi. Reķinvežiem ir jāsniedz konkrēta palīdzība uzskaites organizēšanā un izvešanā kā komplekso brigāžu brigadieriem, tā viņu palīgiem.

Te savs vārds būtu sakāms arī kolchozu revīzijas komisi-jām, tad minēto trūkumu uzskaitē nebūtu.

Vairāk atbildības jāprasa no MTS grāmatvežiem-instruktoriem, kas līdz šim kolchozos ir reti un maz interesējas par uzskaites stāvokli kolchozos, kā arī sniedz maz palīdzības reķinvedības darbiniekiem uz vietas.

K. Neļgalls,

CSP Līvānu rajona inspektors

Nākamās 2 nedēļās kinoteatrī „ATPŪTA”

16. XI — Nemirstīgais sārts
17.—18. XI — Patiesības ceļš
20. XI — Ljāna
21.—22. XI — Viltotā nauda
I serijs
23. XI — Nepabeigtais stāsts
24.—25. XI — Viltotā nauda
II serijs
26.—27. XI — Velna loks
30. XI — Burvju zobens.

Skolēnu seansi

18. XI — Gorkija bērnība
28. XI — Stāsts par kazaku Golotu.

Dokumentālas filmas

25. X. — Cilvēks iet pa pēdām
28. XI — No Volkovas līdz Angarai.

Redaktore H. JEROFEJEVA